

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sucu Adriani Puž, po nacrtu više sudske savjetnice specijaliste Karoline Peloza, u ovršnoj stvari ovrhovoditelja Erste & Steiermarkischebank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Maćešić i dr. iz Rijeke, protiv ovršenika MTG d.o.o. Malo Gradišće 16, Cestica, OIB: 79061330069, zastupanog po punomoćniku Franji Šebijan, odvjetniku iz Varaždina, radi naplate i iseljenja, odlučujući o troškovima ovršenika, prijedlogu za odgodu ovrhe i prijedlozima ovršenika od 10.siječnja 2022.godine, dana 3. veljače 2022.

riješio je

I - Nalaže se ovrhovoditelju Erste & Steiermarkischebank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 da ovršeniku MTG d.o.o. Malo Gradišće 16, Cestica, OIB: 79061330069 naknadi trošak ovog ovršnog postupka u iznosu od 109.875,00 kuna (sto devet tisuća osamsto sedamdeset pet kuna) sa zateznom kamatom od 3.veljače 2022.godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do isplate, sve u roku od 8 dana.

II - Odbija se zahtjev ovršenika s preostalim dijelom zatraženog troška preko dosuđenog iznosa iz toč. I do ukupno traženog u visini od 732.500,00 kuna i sa zatraženom zateznom kamatom na troškove postupka za razdoblje od 15.ožujka 2015.godine do 2.veljače 2022.godine, kao neosnovan.

III – Odbija se ovršenikov prijedlog za odgodu ovrhe od 27.prosinca 2021.godine, kao neosnovan.

IV – Odbija se ovršenikov prijedlog od 10.siječnja 2022.godine da se ovaj sud oglasi stvarno i mjesno nenadležnim, kao neosnovan.

V – Odbacuje se ovršenikov prijedlog od 10.siječnja 2022.godine da se ukine, poništi ili stavi izvan snage:

-rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-437/11, Ovr-438/11 i Ovr-439/11,
-presuda poslovni broj 81 P-3965/2015-14 od 17.lipnja 2016.godine
Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji,
-rješenje poslovni broj 85 Pu Ovr-5390/2015-144 od 7.prosinca 2020.godine,
-rješenje poslovni broj 27 GŽ Ovr-266/2021-2 od 7.srpnja 2021.godine.

Obrazloženje

1.Podneskom od dana 25.srpnja 2018.godine, kao i podneskom od dana 31.srpnja 2019.godine ovršenik je podnio specificirani zahtjev za naknadu troškova ovog ovršnog postupka (Ovr-438/2011) kojim potražuje ukupan trošak ovog postupka u iznosu od 732.500,00 kuna zajedno sa zateznom kamatom od 15.ožujka 2015.godine do isplate. U istima u bitnom obrazlaže da je rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici pod poslovnim brojem GŽ Ovr-702/2015 od 23.veljače 2016.godine ukinuta klauzula ovršnosti na Ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju broj 1129/061 solemniziranom pod brojem OU-28/07 po javnim bilježniku Nataši Jelić Veršić iz Križevaca, koji u ovom ovršnom postupku predstavlja ovršnu ispravu. Smatra da se još uvijek radi o aktivnom ovršnom postupku obzirom je rješenjem pod poslovnim brojem Pu Ovr-5390/15-20 od 21.rujna 2017.godine upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a zbog navedene činjenice da je potrebno obustaviti ovrhu te ovrhovoditelja obvezati na naknadu prouzročenog troška ovršeniku. Ujedno predlaže da se odluči o ovršenikovom prijedlogu za protuovrhu te ističe da je ovrhovoditelj dužan vratiti ovršeniku sve što je ovrhom stekao, u što bi trebali biti uključeni i troškovi ovršnog postupka nastali u predmetu Općinskog suda u Opatiji pod brojem Ovr-438/2011.

2.Ranijim rješenjem suda pravomoćno je odbijen prijedlog ovršenika za obustavu postupka, dok je u pogledu podnijetog prijedloga za protuovrhu dana 7.srpnja 2020.godine donijeto rješenje kojim je u toč. I odbijen prijedlog ovršenika za protuovrhu da je ovrhovoditelj dužan vratiti ovršeniku u vlasništvo nekretninu na kojoj je određena ovrha u ovoj pravnoj stvari, u toč. II je usvojen podredni prijedlog ovršenika kojim je naloženo ovrhovoditelju isplatiti ovršeniku iznos od 441.000,00 kuna sa zateznim kamata od 8.veljače 2017.godine uz naknadu troška protuovršnog postupka ovršenika u iznosu od 14.135,00 kuna u toč.III, dok je preostali dio zatraženog troška ovršenika odbijen u toč. V, zatim je odbijen u toč. IV prijedlog ovršenika za protuovrhu u dijelu zatraženih zateznih kamata za razdoblje od 13.ožujka 2015.godine do 7.veljače 2017.godine te je konačno u toč. VI odbijen zatraženi prijedlog ovršenika da se naloži ovrhovoditelju naknada troškova ovršenog postupka u predmetu Ovr-438/2011 u iznosu od 732.000,00 kuna zajedno sa kamatom. Po izjavljenim žalbama je Županijski sud u Varaždinu rješenjem pod poslovnim brojem GŽ Ovr-266/2021-2 od 7.srpnja 2021.godine ukinuo prvostupanjsku odluku u toč. VI i u tom dijelu predmetu vratio na ponovno odlučivanje, dok je odluka u prestalom dijelu postala pravomoćna. U obrazloženju ukinog rješenja navodi se da su osnovani žalbeni navodi ovršenika kojim osporava zaključak prvostupanjskog suda da ovrhovoditelj u smislu čl. 58 st. 1 OZ-a ovrhom nije dobio novčani iznos troškova ovršnog postupka u zatraženom iznosu od 732.000,00 kuna koji bi sada u protuovrsi trebao vratiti ovršeniku jer iz spisa proizlazi

da je sudu podnio zahtjev sa troškovnikom za naknadu troškova ovršnog postupka u smislu odredbe čl. 14 st. 5 OZ-a. Stoga da je pogrešno zauzeto pravno stajalište prvostupanjskog suda da zatraženi iznos troškova ovršnog postupka ovrhovoditelj nije dobio ovrhom, zbog čega se u navedenom dijelu predmet vraća na ponovno odlučivanje.

3.Stoga je valjalo pristupiti ponovnom odlučivanju o zahtjevu ovršenika za naknadom troškova ovršnog postupka.

4.Iz spisa predmeta proizlazi da je po prijedlogu ovrhovoditelja Erste & Steiermarkische bank d.d. dana 25.05.2011.godine donijeto rješenje o ovrsi pod posl. brojem Ovr-438/11 na nekretnini ovršenika, a radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 6.718.016,21 kuna sa kamatama, koje ima prema ovršeniku po osnovi ovršne isprave Ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju od 31.siječnja 2007.godine broj 1129/061 solemniziran pod brojem OU-28/07 po javnom bilježniku Nataši Veršić iz Križevaca. Nekretnina je tijekom postupka prodana na javnoj dražbi i dosuđena ovrhovoditelju sukladno rješenju o dosudi posl.broj Ovr-438/11 od 17.svibnja 2013.godine koje je postalo pravomoćno dana 22.rujna 2014.godine, nakon čega je kupac (ovrhovoditelj) upisan kao vlasnik u zemljišnoj knjizi. Rješenje o namirenju sud je donio dana 13.3.2015.godine i isto je potvrđeno rješenjem višeg suda dana 8.veljače 2017.godine. Sukladno zahtjevu ovrhovoditelja kao kupca, donijet je zaključak o predaji nekretnine kupcu u posjed prema odredbi čl. 101 st. 4 OZ-a, no nekretnina u dosadašnjem tijeku postupka nije predana u posjed ovrhovoditelju. Dana 19.lipnja 2017.godine ovršenik je podnio prijedlog za protuovrhu ističući da je pravomoćno ukinuta klauzula ovršnosti na ovršnoj ispravi osnovom koje je donijeto rješenje o ovrsi u ovom postupku. Povodom prijedloga ovršenika za protuovrhu donijeto je naprijed navedeno rješenje dana 7.prosinca 2020.godine na način da je usvojen podredni prijedlog ovršenika za protuovrhu, koje je viši sud potvrdio, osim u odnosu na trošak ovršenika.

5.U konkretnom slučaju primjenjuje se Ovršni zakon iz Narodnih novina br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, (dalje OZ) obzirom da je ovršni postupak radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja započeo podnošenjem prijedloga za ovrhu dana 25.5.2011.godine.

6.Odredba čl. 14 OZ-a posebno uređuje pitanje troškova ovršnog postupka. Međutim, to ne isključuje supsidijarnu primjenu pravila Zakona o parničnom postupku koji uređuju troškove postupka onda kada nema posebnih pravila i kada ona ne previđaju drugačije. Osnovno je pravilo o troškovima ono iz čl. 14 st. 4 OZ-a prema kojem je ovršenik dužan ovrhovoditelju naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu. Naime, temeljno pravilo kod naknade troškova, koje se analogno primjenjuje i u ovršnom postupku, jest načelo uspjeha u sporu. Pored navedenog, stranka ima pravo na naknadu troškova, neovisno o ishodu postupka, koje je protivna strana uzrokovala svojom krivnjom ili slučajem koji se njoj dogodio, kako to propisuje odredba čl. 156 st. 1 Zakona o parničnom postupku (NN NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07- Odluka USRH, 84/08, 96/08- Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP) u svezi s čl. 19 OZ-a. I ovršenik, prema čl. 14 st. 5 OZ-a, ima pravo na naknadu troškova postupka koje mu je ovrhovoditelj neosnovano prouzročio. Neosnovano prouzročeni troškovi su troškovi koji se vezuju uz opću odredbu o načelu krivnje.

7. Po mišljenju ovog suda ovršenik ima pravo na naknadu troškova ovog ovršnog postupka. Ovrhovoditelju je pored vraćanja onog što je primio ovrhom, naloženo plaćanje troškova prouzročenih u postupku protuovrhe (toč. III rješenja suda od 7. srpnja 2020. godine), no ovršenik ima pravo i na troškove koje mu je ovrhovoditelj neosnovano prouzročio provođenjem same ovrhe. Nije sporno da je ovršni postupak tekao i da su ovršne radnje poduzete za vrijeme trajanja postupka, a obzirom se radi o ovrsi na nekretnini. No, nedvojbeno je utvrđeno da je ukinuta potvrda odnosno klauzula ovršnosti na ovršnoj ispravi te zbog navedenog ovršni postupak nije obustavljen, sve zbog činjenice da su već u prethodnoj fazi postupka provedene sve ovršne radnje propisane odredbom čl. 75 OZ-a kod provođenja ovrhe na nekretnini. Bez obzira što je ovrhovoditelj osnovano pokrenuo postupak ovrhe radi prisilnog ostvarenja tražbine, upravo naknadno nastala činjenica da je pravomoćno ukinuta potvrda ovršnosti na ovršnoj ispravi daje pravni karakter neosnovano prouzročenog troška ovršeniku. Dakle, nedvojbeno je da je ovrhovoditelj dao povoda za daljnji tijek postupka u kom smislu je ovršenik podnio prijedlog za protuovrhu s kojim je uspio (obzirom mu je dosuđeno 441.000,00 kuna sa kamatama) pri čemu je navedeno ustvari posljedica radnji ovrhovoditelja te su ovršeniku tijekom postupka nastali troškovi koje je, u smislu odredbe čl. 14 st. 5 OZ-a sada dužan naknaditi ovrhovoditelj.

8. Pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja postupka. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ZPP-a koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu (čl. 155 ZPP-a).

9. Sud je djelomično usvojio zahtjev ovršenika za naknadu troška. Tako je valjalo priznati trošak koji se odnosi na pristup na ročište za utvrđenje vrijednosti nekretnine dana 29. studenog 2011. godine po Tbr. 12 toč. 1 u svezi s Tbr. 9 toč. 1 i Tbr. 7 toč. 1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje Tarifa) u iznosu od 58.600,00 kuna, zatim trošak sastava žalbe nakon proteka roka po čl. 49 OZ-a od 21. studenog 2011. godine (list 86 spisa), no ne u traženom iznosu, već u visini od 29.300,00 kuna prema Tbr. 13 t.1 u svezi s Tbr. 10 t. 5 Tarife (50 % nagrade iz Tbr. 7 t.1) jer se radi o žalbi protiv rješenja u ovršnom postupku sa kojom je ovršenik uspio u postupku pred prvostupanijskim sudom obzirom je donijeto rješenje od 29. veljače 2012. godine kojim se upućuje ovršenika na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, dok je u preostalom dijelu odbijen zatraženi trošak do punog iznosa Tarife. Tako je ukupno priznato 87.900,00 kuna, što uvećano za PDV po Tbr. 42 Tarife daje 109.875,00 kuna koji iznos je valjalo dosuditi ovršeniku u toč. I izreke.

10. Preostali dio zahtjeva za naknadu troška ovršenika je valjalo odbiti u toč. II izreke kao neosnovan. Tako nije priznat trošak sastava podneska ovršenika od 21. studenog 2011. godine (list 81) kojim se očituje na odgovor na žalbu ovrhovoditelja protiv rješenja o ovrsi obzirom isti nije bio potreban za ovaj postupak prema čl. 155 ZPP-a, zatim trošak sastava žalbe ovršenika od 16. srpnja 2011. godine na rješenje o ovrsi Općinskog suda u Opatiji pod poslovnim brojem Ovr-438/2011 od 4. srpnja 2011. godine obzirom je o navedenom trošku odlučio Županijski sud u Rijeci pod brojem GŽ-4412/2011-2 od 22. rujna 2014. godine na način da je odbijen zahtjev

ovršenika za naknadom troška sastava žalbe kao neosnovan pa se o istome ne može ponovno odlučivati, zatim trošak sastava podneska ovršenika od 8.travnja 2013.godine kojim predlaže odgodu ovrhe obzirom ovršenik nije uspio sa prijedlogom jer je rješenjem od 11.travnja 2013.godine (list 148) pravomoćno odbijen prijedlog za odgodu ovrhe slijedom čega isti nije bio nužan za vođenje ovog postupka prema čl. 155 ZPP-a, nadalje trošak sastava podneska ovršenika od 5.travnja 2013.godine (list 143) kojim se predlaže odgoda ovrhe jer ovršenik isto tako nije uspio sa navedenim prijedlogom jer je isti odbijen a povrh toga predmetni podnesak nije podnio odvjetnik ovršenika nego sam ovršenik, zatim je valjalo odbiti podnesak ovršenika od 21.siječnja 2015.godine (list 214) prema odredbi čl. 155 ZPP-a obzirom se istim očitovao na zaprimljeni zaključak suda od 17.prosinca 2015.godine o predaji nekretnine kupcu. Nadalje, nije priznat trošak sastava žalbe ovršenika od 29.travnja 2013.godine (list 163) protiv rješenja suda od 11.travnja 2013.godine kojim je odbijen prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe jer o navedenom trošku odlučuje drugostupanjski sud prilikom odlučivanja o žalbi, sukladno odredbi čl. 166 st. 1 ZPP-a u svezi s čl. 19 OZ-a, s time da naknada troška nije tražena u žalbi, a niti je ovršenik uspio sa izjavljenom žalbom (odbijena žalba rješenjem Županijskog suda u Rijeci br. GŽ- 3504/2013 od 22. rujna 2014.g.). Jednako je sa izjavljenom žalbom ovršenika od 31.svibnja 2013.godine (list 181) na rješenje o dosudi o kojoj se odlučuje prilikom odlučivanja o žalbi, a naknada troška nije tražena u žalbi, niti je ovršenik sa istom uspio (odbijena žalba rješenjem Županijskog suda u Rijeci br. GŽ- 3505/2013 od 22. rujna 2014.g.) te sa žalbom ovršenika od 30.ožujka 2015.godine (list 243) na rješenje o namirenju jer i o tom trošku odlučuje viši sud prilikom odlučivanja o žalbi pri čemu ovršenik predmetni trošak nije tražio u žalbi niti je sa istom uspio obzirom je viši sud rješenjem od 8.veljače 2017.godine potvrdio prvostupanjsko rješenje o namirenju.

11.Nadalje, ovršenik je u svom zahtjevu za naknadom troška predložio da se troškovi ovršnog postupka odmjere zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 15.ožujka 2015.godine pa do isplate. U tom dijelu ovršenikov zahtjev je djelomično osnovan. Naime, stranci temeljem odredbe čl. 27. st. 3. OZ-a pripadaju kamate na dosuđeni iznos ovršnog troška tekuće po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 47/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, dalje ZOO-a), ali počev od dana donošenja ovog rješenja kao od dana kada isti troškovi dospijevaju. Trošak za radnje obavljene tijekom postupka odmjerava sud (čl. 14. st. 7. OZ-a) što znači da je trošak novčano izražen tek kad sud o njemu odluči. Kako stoga novčana obveza na ime troška postupka nije bila poznata prije donošenja odluke o istoj, dužnik u smislu odredbe čl. 29. st. 1. ZOO-a do tog trenutka ne može dugovati niti zatezne kamate na glavnicu (trošak). Poduzimanje radnje ne znači da je trošak nastao, već predstavlja osnovu za nastanak obveze druge stranke da taj trošak naknadi, ako za to postoje zakonski uvjeti. Na priznati ovršni trošak ovršeniku je stoga u toč. I dosuđena zatezna kamata tekuća od presuđenja do isplate sukladno čl. 27 Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 65/16., 73/17, 131/20) u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, slijedom čega je valjalo odbiti zatražene zatezne kamate od donošenja rješenja o namirenju (ožujak 2015.).

12.Odluka o trošku donijeta je sukladno odredbi čl. 14 st. 5 OZ-a i prema važećoj Odvjetničkoj tarifi, cijeneći činjenicu da vrijednost predmeta spora iznosi 6.718.016, 21 kunu za koji iznos je ovrhovoditelj pokrenuo ovrhu spram ovršenika.

13.Ovršenik je prijedlog za naknadu troškova podnio pravovremeno, obzirom se nakon pravomoćnosti rješenja o namirenju, u istom ovršnom postupku provodi protuovrha sukladno odredbi čl. 58 st. 1 OZ-a kao i postupak po prijedlogu ovrhovoditelja koji je nakon prodaje nekretnine i upisa u zemljišnoj knjizi, u svojevrsnom posebnom postupku koji se provodi unutar ovog postupka, zatražio iseljenje (čl. 121 OZ-a), a koji postupci nisu okončani.

14.Glede prijedloga ovršenika za odgodu ovrhe od 27.prosinca 2021.godine ističe se slijedeće. Ovršenik navodi da ima dospelu novčanu tražbinu spram ovrhovoditelja pa da zato ima pravo retencije nad stanom koji se nalazi u njegovom posjedu. U odnosu na pravo zadržanja je pokrenuo pred Trgovačkim sudom u Rijeci parnični postupak kojim traži utvrđenje da ima pravo zadržanja suvlasničkog dijela 14/100 etažno vlasništvo (E-5) na k.č. 2675 upisane u zk.ul. 1131 k.o. Matulji (ranije k.č. 981/1 upisane u zk.ul. 451 k.o. Matulji). Stoga se predlaže odgoda uvođenja u posjed ovrhovoditelja sve dok se pravomoćno ne odluči o njegovom tužbenom zahtjevu na utvrđenje prava retencije odnosno zadržanja.

15.Odredbom čl. 61. st. 1. OZ-a određeno je da sud može na prijedlog ovršenika u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu, ako isti učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno kako bi se spriječilo nasilje, te uz ispunjenje jedne od pretpostavki određenih točkama od 1. do 8. istog stavka, pri čemu nužno moraju obje navedene pretpostavke biti istodobno (kumulativno) ispunjene.

16.U ovoj ovršnoj stvari ovršenik nije ispunio niti jednu pretpostavku propisanu odredbom iz čl. 61 st. 1 OZ-a. Naime, činjenica što se vodi parnični postupak radi utvrđenja prava retencije nije razlog zbog čega bi sud trebao odgoditi ovrhu. Nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, donijet je zaključak o predaji nekretnine kupcu po čl. 101 st. 4 OZ-a čime je ovršenik izgubio pravo na posjed nekretnine u smislu odredbe čl. 120 OZ-a. Ovršenik se niti ne poziva da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, a gubitak vlasništva odnosno posjeda nekretnine je šteta koja je redovna posljedica provedbe ovrhe, no to nije šteta iz čl. 61 st. 1 OZ-a. Stoga kako ovršenik nije učinio vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu obzirom je gubitak posjeda nekretnina nakon ovršne prodaje redovna i očekivana šteta koja je nužna posljedica provedbe ovrhe, niti se poziva na to da bi bila ispunjena koja pretpostavka za odgodu ovrhe iz čl. 61 st. 1 toč.1-8 OZ-a, valjalo je odlučiti kao u toč. III izreke.

17.Konačno, ovršenik u podnesku od 10.siječnja 2022.godine predlaže sudu da se oglasi stvarno i mjesno nenadležnim jer smatra da sudske odluke, rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-437/11, Ovr-438/11 i Ovr-439/11, zatim presuda ovog suda pod brojem P-3965/2015-14 od 17.lipnja 2016.godine, rješenje Pu Ovr-5390/2015-144 od 7.prosinca 2020.godine i rješenje GŽ Ovr-266/2021-2 od 7.srpnja 2021.godine nisu na zakonu osnovane i da ih je potrebno ukinuti, poništiti ili staviti van snage. Obrazlaže u bitnom da je banka, koja je ovrhovoditelj u navedenim postupcima opskrbila klauzulom ovršnosti Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja od 31.siječnja 2007.godine na protupravan i nezakonit način neistinito ovjeravajući sadržaj isprave, zbog čega je u konačnici ukinuta klauzula ovršnosti rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici broj G Ovr-702/2015-2 dana 23.veljače 2016.godine.

18.Ovakav prijedlog ovršenika valjalo je odbiti u toč. IV izreke. U ovoj fazi postupka sud se ne može oglašiti stvarno i mjesno nenadležnim te je upravo ovaj sud stvarno i mjesno nadležan. Naime, prema odredbi čl. 34 st. 1 OZ-a općinski sudovi su stvarno nadležni određivati ovrhu, a kako se nekretnina nalazi na području ovog suda, za odlučivanje i provedbu ovrhe je isključivo mjesno nadležan sud na čijem se području ona nalazi (čl. 75 OZ-a).

19. U toč.V izreke valjalo je odbaciti ovršenikov prijedlog da se ukinu, ponište ili stave izvan snage odluke koje su navedene u toč. V izreke. Ovršenik bi zbog činjenice da je ukinuta klauzula ovršnosti na ovršnoj ispravi mogao podnijeti žalbu nakon proteka po čl. 49 OZ-a upravo iz tih razloga, kako bi eventualno u pokrenutoj parnici mogao ishoditi presudu kojom se ovrha proglašava nedopuštenom. No, zbog činjenice da je u međuvremenu ovršenik uspio sa prijedlogom za protuovrhu obzirom je rješenje ovog suda od 7.prosinca 2020.godine u tom dijelu postalo pravomoćno, ovršenik zapravo nema pravni interes za ukidanje, poništavanjem odnosno stavljanjem van snage rješenja o ovrsi, kao ni za utvrđenjem da je ovrha nedopuštena jer ne bi mogao ostvariti veću pravnu zaštitu od one koje ima usvajanjem prijedloga za protuovrhu. Ovršni sud, nadalje, nije nadležan za ukidanjem, poništavanjem ili stavljanjem izvan snage pravomoćne presude P-3965/2015-14 od 17.lipnja 2016.godine kojom je ovršenik pravomoćno odbijen sa tužbenim zahtjevom za proglašenje ovrhe nedopuštenom. Također, ovršenik nema pravni interes za ukidanjem, poništavanjem ili stavljanjem van snage rješenja od 7.prosinca 2020.godine jer se radi o odluci kojom je u toč. II usvojen ovršenikov prijedlog za protuovrhu te je banci naložena isplata u visini od 441.000,00 kuna sa kamatom, dok za ukidanje, poništavanje ili stavljanje van snage drugostupanjske odluke GŽ Ovr-266/2021-2 od 7.srpnja 2021.godine ovaj sud nije nadležan.

20.Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Opatiji, 3. veljače 2022.

S u d a c :
Adriana Puž

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
ADRIANA PUŽ	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=OP INSKI SUD U RIJEKI
03-02-2022	2.5.4.97=#130D48523534353636333834363331
15:35:02	L=RIJEKA
	S=PUŽ
	G=ADRIANA
	CN=ADRIANA PUŽ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 8 dana, od dana primitka prijepisa istog, u tri istovjetna primjerka putem ovog suda, a za nadležni Županijski sud.

DNA: 1. Pun ovrhovoditelj uz podneske ovršenika od 27.12.21. i 10.1.22.g.
2. pun ovršenika

Broj zapisa: **eb305-a2eae**

Kontrolni broj: **0adff-4ecb8-44ffe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ADRIANA PUŽ, L=RIJEKA, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sucu toga suda Adriani Puž, kao sucu pojedincu, po nacrtu više sudske savjetnice specijaliste Karoline Peloza, u ovršnoj stvari ovrhovoditelja ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Maćešić i dr. iz Rijeke, protiv ovršenika MTG d.o.o. Malo Gradišće 16, Cestica, OIB: 79061330069, zastupanog po punomoćniku Franji Šebijan, odvjetniku iz Varaždina, radi naplate i iseljenja, po službenoj dužnosti, dana 11. srpnja 2022.

riješio je

I - Ispravlja se ovosudno rješenje pod poslovnim brojem 103 Pu Ovr-5390/2015-189 od dana 3. veljače 2022. godine u uvodu i točki I. izreke, na način da naziv ovrhovoditelja umjesto pogrešno Erste & Steiermarkischebank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, sada ispravno glasi:

„ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320“.

II - U preostalom dijelu rješenje ostaje nepromijenjeno.

Obrazloženje

1. Sud je dana 3. veljače 2022. godine donio rješenje pod poslovnim brojem 103 Pu Ovr-5390/2015-189 kojim je odlučeno o trošku i drugim prijedlozima ovršenika.

2. Na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj dana 17. prosinca 2018. godine zauzeto je slijedeće pravno shvaćanje: Sud je ovlašten po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke na temelju odredbe iz čl. 342 st. 1 Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07- Odluka USRH, 84/08, 96/08- Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP) samo u slučaju postojanja pogreške u imenima i brojevima i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnost prijepisa presude s izvornikom, odnosno pogreške suda koja je nastala prilikom pisane izrade presude, a ne i pogreške koje su posljedica dispozicije samih

Poslovni broj 85 Pu Ovr-5390/2015-212

stranaka, ali nije počinjena bitna povreda odredbama parničnog postupka iz čl. 354 st. 1 u svezi s čl. 342 st. 1 ZPP ako je sud primjenom čl. 342 st. 1 ZPP u situaciji kada tijekom postupka uopće nije bio sporan stvarni identitet stranke, ispravio oznaku imena ili prezimena ili OIB iako je ta okolnost posljedica pogreške same stranke.

3.U konkretnom slučaju tijekom cjelokupnog trajanja ovog postupka, niti stranke niti sud, kako prvostupanjski tako i viši sud, nisu naziv ovrhovoditelja naznačavali na način da se na slovu A nalaze dvije točkice što bi doista odgovaralo točnom nazivu ovrhovoditelja prema izvatku iz sudskog registra.

4.Europski sud za ljudska prava je u odlukama od 19.veljače 1998.godine i 30.svibnja 2013.godine (E.M.G.S.A. v. Spain) dao sudovima ovlaštenje ispraviti grešku u nazivu stranke neovisno o tome tko je počinio grešku u pisanju ili označavanju stranke pod pretpostavkom da nije bilo spora o identitetu stranke te da se radi o otklonljivoj greški (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-451/2017 od 19.prosinca 2018.godine).

5.Obzirom je nesporan identitet stranke, valjalo je odlučiti kao u izreci temeljem odredbe čl. 342. ZPP u svezi s čl 21 Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, dalje OZ) i ispraviti ranije donijeto rješenje.

U Opatiji, 11. srpnja 2022.

S u d a c :
Adriana Puž

Dokument je elektronički potpisan:
ADRIANA PUŽ

Vrijeme potpisivanja:
11-07-2022
08:14:04

DN:
C=HR
O=OP INSKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D48523534353636333834363331
L=RIJEKA
S=PUŽ
G=ADRIANA
CN=ADRIANA PUŽ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 8 dana od dana primitka prijepisa istog, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda, a za nadležni Županijski sud.

DNA: 1. pun ovrhovoditelja
2. pun ovršenika

Broj zapisa: **eb30e-cbfab**

Kontrolni broj: **0cfbf-16b11-65a76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ADRIANA PUŽ, L=RIJEKA, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.